

ПОСТАНОВЛЕНИЕ № 85

от 17 април 2007 г.

**за организация и координация по въпросите на Европейския съюз
(Обн., ДВ, бр. 35 от 27.04.2007 г.)**

МИНИСТЕРСКИЯТ СЪВЕТ ПОСТАНОВИ:

Чл. 1. (1) Министерският съвет ръководи и осъществява политиката на Република България като държава - членка на Европейския съюз, като:

1. решава политическите въпроси, свързани с членството на Република България в Европейския съюз;
2. приема и актуализира Годишна програма за участие на Република България в процеса на вземане на решения на Европейския съюз;
3. приема позициите на Република България за редовните и неформалните заседания на Европейския съвет, на Съвета на Европейския съюз, на други институции на Европейския съюз и одобрява мандат за тяхното представяне;
4. приема рамкови позиции на Република България по въпросите, които се разглеждат от Европейския съвет, Съвета на Европейския съюз и спомагателните му органи, както и в процеса на комитология;
5. приема позиции на Република България за осигуряване защита на правата и интересите на страната пред съдебните институции на Европейския съюз;
6. приема решения относно сезирането на съдебните институции на Европейския съюз от страна на Република България;
7. приема стратегически документи и оперативни планове, свързани с изпълнението на задълженията, произтичащи от членството на Република България в Европейския съюз;
8. одобрява проекти на актове, с които се приемат мерки на национално ниво, необходими за изпълнение и прилагане на актове на Европейския съюз;
9. приема законодателна програма на Министерския съвет в съответствие с политиките и актовете на Европейския съюз.

(2) Министерският съвет предоставя информация на Народното събрание:

1. по въпроси, отнасящи се до задълженията, произтичащи за Република България от нейното членство в Европейския съюз;
2. за действията, включени в програмата по ал. 1, т. 2.

(3) Когато участва в разработването и приемането на актове на Европейския съюз, Министерският съвет информира предварително Народното събрание и дава отчет за своите действия.

(4) Министерският съвет информира Народното събрание за позициите относно проектите на актове на Европейския съюз, включени в Годишната работна програма на Народното събрание по въпросите на Европейския съюз.

Чл. 2. (1) Министърът на външните работи съвместно с министъра по европейските въпроси осигурява провеждането на единна национална

политика на Република България по всички въпроси, свързани с Европейския съюз.

(2) Министърът на външните работи:

1. участва в заседанията на Съвета по общи въпроси и външни отношения и в съпътстващите го заседания, включително в срещите във формат министри на развитието;
2. ръководи Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз;
3. дава указания на Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз във връзка с участието на страната в органите и институциите на Европейския съюз въз основа на съгласуваните и одобрени по реда на постановлението рамкови позиции;
4. внася в Министерския съвет проектите на позиции за заседанията на Европейския съвет;
5. внася в Министерския съвет доклад за резултатите от заседанията на Съвета по общи въпроси и външни отношения;
6. координира назначаването на национални експерти в институциите и органите на Европейския съюз и поддържа база данни с информация за назначенията;
7. организира и осъществява общата координация на кореспонденцията на отделните администрации с институциите на Европейския съюз и с Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз.

(3) Министърът по европейските въпроси:

1. осъществява общия контрол по функционирането на координационния механизъм по европейските въпроси;
2. координира изпълнението на задълженията, произтичащи от членството на Република България в Европейския съюз;
3. координира изготвянето на проекти на оперативни документи и планове, свързани с изпълнението на задълженията, произтичащи от членството на Република България в Европейския съюз;
4. координира изготвянето и съгласуването на проектите на рамкови позиции по въпросите, които се разглеждат от Европейския съвет, Съвета на Европейския съюз и спомагателните му органи, както и в процеса на комитология, с изключение на въпроси, отнасящи се до Общата външна политика и политика за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана;
5. координира изготвянето и съгласуването на проектите на позиции за заседанията на Европейския съвет и на Съвета на Европейския съюз с изключение на въпроси, отнасящи се до Общата външна политика и политика за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана;
6. координира дейността на работните групи към Съвета по европейските въпроси и на звената по европейските въпроси към министерствата и другите администрации;

7. формулира и поставя пред Съвета по европейските въпроси и пред Министерския съвет конкретни проблеми, свързани с членството на Република България в Европейския съюз;

8. ръководи заседанията на Съвета по европейските въпроси.

Чл. 3. (1) Министрите представляват Република България на заседанията на Съвета на Европейския съюз в съответствие със своята компетентност. За всеки формат на Съвета се определя координиращ министър съгласно приложение № 1.

(2) Министрите ръководят, координират и контролират в съответствие със своята компетентност оперативната работа по подготовката на материали, които се представят пред институциите на Европейския съюз, като:

1. изготвят и предлагат за одобряване от Министерския съвет проекти на позиции за заседанията на Съвета на Европейския съюз, базирани на рамковите позиции по съответните въпроси;

2. в случаите, предвидени в постановлението, внасят за разглеждане от Министерския съвет проекти на рамкови позиции на Република България по въпросите, разглеждани от спомагателните органи на Съвета на Европейския съюз и в рамките на процеса по комитология;

3. внасят за разглеждане от Министерския съвет проекти на актове, с които се приемат мерки на национално ниво, необходими за изпълнение и прилагане на актове на Европейския съюз;

4. организират подготовката и утвърждаването на указания за изпълнението на рамковите позиции за заседанията на спомагателните органи на Съвета на Европейския съюз и на органите в рамките на комитологията;

5. предлагат на Министерския съвет проекти на стратегически документи и оперативни планове, свързани с изпълнението на задълженията, произтичащи от членството на Република България в Европейския съюз;

6. определят българските експерти, които участват в заседанията на спомагателните органи към Съвета на Европейския съюз, в заседанията на органите в процеса на комитология и на консултативни комитети и работни групи към институциите на Европейския съюз, като уведомяват за това председателя и секретариата на Съвета по европейските въпроси и Министерството на външните работи;

7. осигуряват организацията и координацията по европейските въпроси в рамките на съответното министерство, включително относно осъществявания от Европейската комисия механизъм за сътрудничество и оценка.

(3) Проектите на актове, с които се приемат мерки на национално ниво, необходими за изпълнение и прилагане на актове на Европейския съюз, които се внасят за разглеждане от Министерския съвет, следва да бъдат придружени със становище на съответната работна група по чл. 7 и с таблица на съответствието съгласно приложение № 2.

(4) След всяко заседание на Съвета на Европейския съюз съответният министър внася в Министерския съвет доклад за резултатите и взетите решения.

Чл. 4. (1) Постоянният представител на Република България към Европейския съюз ръководи цялостната дейност на Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз и осъществява оперативното ръководство по всички въпроси от компетентността на Комитета на постоянните представители (КОРЕПЕР) във формат постоянни представители.

(2) Постоянният представител на Република България към Европейския съюз утвърждава в съответствие с постановлението вътрешни правила за координация на работата в Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз.

(3) Постоянният представител на Република България към Европейския съюз осигурява своевременното изпращане на ресорните министерства и ведомства, на секретариата на Съвета по европейските въпроси и на дирекция “Европейски съюз” на Министерството на външните работи на докладите и паметните записки на служителите на Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз по въпроси от компетентността на Съвета по европейските въпроси, от участията в заседанията и срещите в рамките на институциите на Европейския съюз и техните спомагателни органи и организира включването на тези документи в системата по чл. 16.

(4) Заместник постоянният представител организира и ръководи оперативно работата на служителите в Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз, когато те работят по въпроси от компетентността на КОРЕПЕР във формат заместници.

Чл. 5. (1) Създава се Съвет по европейските въпроси към Министерския съвет в състав:

1. председател: министърът по европейските въпроси;

2. членове:

а) постоянният представител на Република България към Европейския съюз и неговият заместник;

б) заместник-министрите, отговарящи по европейските въпроси, и/или членове от политическите кабинети на министър-председателя, на заместник министър-председателите и на министрите;

в) директорът на дирекция “Координация по въпросите на Европейския съюз и международните финансови институции” в администрацията на Министерския съвет;

г) началникът на отдел “Координация по европейските въпроси” в дирекция “Координация по въпросите на Европейския съюз и международните финансови институции” в администрацията на Министерския съвет;

д) директорът на дирекция “Европейски съюз” на Министерството на външните работи;

е) началникът на отдела за координация в дирекция “Европейски съюз” на Министерството на външните работи;

ж) политическият директор в Министерството на външните работи;

з) ръководителите на работни групи по чл. 7.

(2) На заседанията на Съвета по европейски въпроси се кани председателят на Комисията по европейските въпроси на Народното събрание и представител на Президента на Република България.

(3) Поименният състав на Съвета по европейските въпроси се определя със заповед на министър-председателя по предложение на министъра по европейските въпроси, изготвено въз основа на посочените от съответния министър или ръководител на водещата проблематиката администрация представители.

(4) Секретариат на Съвета по европейските въпроси е дирекция “Координация по въпросите на Европейския съюз и международните финансови институции” в администрацията на Министерския съвет.

Чл. 6. (1) Съветът по европейските въпроси:

1. одобрява проекти на рамкови позиции на Република България по въпросите, които се разглеждат от Европейския съвет, Съвета на Европейския съюз и спомагателните му органи, както и в процеса на комитология, с изключение на рамкови позиции, приети по смисъла на чл. 11, ал. 1, т. 2;
2. одобрява проекти за изменение и допълнение на рамкови позиции;
3. одобрява проектите на позиции за неформалните заседания на Европейския съвет и на Съвета на Европейския съюз преди тяхното разглеждане от Министерския съвет;
4. одобрява проектите на позиции за заседанията на Европейския съвет и на Съвета на Европейския съюз преди тяхното разглеждане от Министерския съвет;
5. одобрява проекта на програмата по чл. 1, ал. 1, т. 2;
6. одобрява поименен списък на контактни лица относно рамковите позиции на Република България по въпросите, които се разглеждат от Европейския съвет, Съвета на Европейския съюз и спомагателните му органи, както и в процеса на комитология;
7. решава въпроси от координационен характер, които са от компетентността на повече от едно министерство или ведомство и по които не е постигнато съгласие в съответната работна група по чл. 7;
8. анализира информацията за изпълнението на задълженията, произтичащи от членството на Република България в Европейския съюз, и предлага на работните групи по чл. 7 предприемането на приоритетни действия в тази насока;
9. разглежда въпроси, свързани с механизма за сътрудничество и оценка, осъществяван от Европейската комисия;
10. създава временни работни групи за изпълнение на конкретни задачи.

(2) Съветът по европейските въпроси не разглежда въпроси, отнасящи се до Общата външна политика и политика за сигурност и до Европейската политика за сигурност и отбрана.

(3) Редовните заседания на Съвета по европейските въпроси се провеждат веднъж седмично. Редовно заседание на Съвета по европейските въпроси може да бъде отменено по решение на неговия председател.

- (4) Извънредни заседания на Съвета по европейските въпроси се провеждат при необходимост и по решение на председателя.
- (5) Секретариатът на Съвета по европейските въпроси уведомява писмено по електронен път членовете на съвета за датата и дневния ред на извънредните заседания.
- (6) Членовете на Съвета по европейските въпроси могат да предлагат на председателя на съвета свикване на заседание за разглеждане на определени въпроси. Предложенията се правят писмено.
- (7) Допълнителни въпроси могат да се внасят за разглеждане на редовните заседания само до края на работното време на деня, предхождащ заседанието. Предложенията за внасяне на допълнителни въпроси се правят писмено, включително по електронен път, от членовете до председателя и секретариата на Съвета по европейските въпроси.
- (8) В случаите по ал. 7 секретариатът на Съвета по европейските въпроси незабавно уведомява неговите членове за допълнителните въпроси, включени в дневния ред.
- (9) При съгласуване на материали в рамките на Съвета по европейските въпроси, в т.ч. по писмена процедура, се прилага правилото на мълчаливото съгласие, като за всеки конкретен случай се определят срок и лице за контакт и за предоставяне на становища и бележки.
- (10) По решение на председателя на Съвета по европейските въпроси на заседанията могат да бъдат канени и представители на гражданското общество, включително представители на Икономическия и социален съвет.
- (11) В дневния ред на редовните заседания на Съвета по европейските въпроси се обособяват две части:
1. част А - проекти на документи, по които не са постъпили бележки и не предполагат необходимост от дискусия;
 2. част Б - проекти на документи, изискващи дискусия.
- (12) На заседанията на Съвета по европейските въпроси се води протокол, който се подписва от председателя на съвета и от директора на дирекция "Координация по въпросите на Европейския съюз и международните финансови институции" в администрацията на Министерския съвет. Секретариатът на съвета изпраща препис от протоколите от заседанията на членовете на Съвета по европейските въпроси, както и до председателя на Комисията по европейските въпроси на Народното събрание и до представителя на Президента на Република България.
- (13) Одобрените от Съвета по европейските въпроси документи се считат за преминали предварителното съгласуване по чл. 58 от Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация преди внасянето им за разглеждане от Министерския съвет.
- Чл. 7. (1) Към Съвета по европейските въпроси се създават и функционират работни групи с водещи ведомства съгласно приложение № 3.
- (2) Поименният състав на работните групи се предлага от заинтересуваните министри или ръководители на ведомства или администрации и се определя със заповед на водещия министър или на ръководителя на водещите по проблематиката ведомство или администрация.

(3) С решение на Съвета по европейските въпроси могат да се създават и временни работни групи за изпълнение на конкретни задачи, като се определя и водещо ведомство.

(4) Работната група се състои от ръководител, заместник-ръководител/и, секретар и членове.

(5) В работните групи задължително се включват експерти от дирекция “Координация по въпросите на Европейския съюз и международните финансови институции” в администрацията на Министерския съвет, от дирекция “Европейски съюз” на Министерството на външните работи, служители на юрисконсултски, експертни и други длъжности от специализираната администрация на заинтересуваните ведомства с практически и теоретични познания в съответната област и владеещи поне един от работните езици на Европейския съюз.

Чл. 8. (1) В изпълнение на своите функции ръководителите на работните групи свикват редовни и извънредни заседания, на които се канят представители на гражданското общество, включително представители на Икономическия и социален съвет.

(2) Ръководителят на работната група може да създава подгрупи по конкретни теми и/или проблематика.

(3) Дневният ред за заседанието на работните групи и материалите по него се изпращат по електронен път на членовете на работната група.

(4) Членовете на работната група изпращат по електронен път своите мнения и предложения до нейния ръководител.

(5) На заседанието ръководителят на работната група докладва получените мнения и предложения, на основата на които работната група изработва общо становище.

Чл. 9. Работната група определя секретар измежду членовете си, който:

1. подготвя заседанията, изпраща поканата и материалите за заседанията до всички членове на работната група;
2. подготвя протоколите от заседанията, които се изпращат на членовете на работната група, на ресорния заместник-министър или заместник-председател на държавна агенция, съответно на комисия, както и на секретариата на Съвета по европейските въпроси;
3. изпълнява задачи, възложени му от ръководителя на работната група.

Чл. 10. (1) Работните групи по чл. 7 подпомагат водещото ведомство, което:

1. анализира политиките и редовно проследява промените в законодателството на Европейския съюз в съответната област;
2. разработва предложения за мерки и действия, които се включват в програмата по чл. 1, ал. 1, т. 2;
3. разработва проекти на рамкови позиции по въпросите, които се разглеждат от Европейския съвет, Съвета на Европейския съюз и неговите спомагателни органи, както и в процеса на комитология;
4. организира извършването на оценка на въздействието при подготовката на рамкови позиции;

5. разработва проекти на позиции за заседанията на Европейския съвет и на Съвета на Европейския съюз, включително за неформалните заседания, и ги внася в Съвета по европейските въпроси;
 6. изготвя указания за изпълнение на рамковите позиции;
 7. обсъжда проекти на актове, с които се приемат мерки на национално ниво, необходими за изпълнение и прилагане на актове на Европейския съюз, и дава становища по тях и по таблицата на съответствието;
 8. извършва анализ на задълженията, произтичащи от членството на Република България в Европейския съюз, и подготвя материали, документи и становища;
 9. изготвя и предоставя необходимата информация при започнала процедура по чл. 226 или 227 от Договора за създаване на Европейската общност;
 10. анализира и предлага на Съвета по европейските въпроси мерки, свързани с изпълнението на приоритетите и задълженията, произтичащи от членството на Република България в Европейския съюз;
 11. съгласува текстовете на преведените на български език актове на Европейския съюз;
 12. извършва нотифицирането на актовете от българското законодателство, с които се приемат мерки на национално ниво, необходими за изпълнение и прилагане на актове на Европейския съюз.
- (2) В случай че документи по ал. 1 са предназначени да се представят на органите или институциите на Европейския съюз, те се подготвят на български и на един от работните езици на Европейския съюз.
- (3) Ръководителите на работни групи подписват изготвените материали и носят отговорност за качествено и своевременно изготвяне на информацията.
- (4) Работните групи се отчитат за работата си пред Съвета по европейските въпроси.
- (5) Ръководителите на работни групи могат да възлагат на членовете на работните групи изпълнението на конкретни задачи в рамките на компетентността на ведомството, което съответният член представлява.
- Чл. 11. (1) Разработването и одобряването на рамкови позиции се осъществява при следните условия и ред:
1. рамковите позиции се подготвят съгласно формата на приложение № 4 за всеки въпрос, който се разглежда от Европейския съвет, Съвета на Европейския съюз и спомагателните му органи, както и в процеса на комитология; проектите на рамкови позиции се внасят за разглеждане и одобряване на заседание на Съвета по европейските въпроси с изключение на тези по т. 2;
 2. в случаите, когато рамкова позиция се отнася до въпроси, по които е постигнато съгласие в съответната работна група и/или които попадат единствено в сферата на компетентност на водещото проблематиката ведомство, рамковата позиция се утвърждава от ресорния заместник-министър или заместник-председател на държавна агенция, съответно на комисия; проектът на рамкова позиция се изпраща до дирекция "Координация по въпросите на Европейския съюз и международните

финансови институции” в администрацията на Министерския съвет и до дирекция “Европейски съюз” на Министерството на външните работи, които могат да предоставят бележки и предложения, включително за внасяне на проекта на рамкова позиция за разглеждане на заседание на Съвета по европейските въпроси;

3. окончателният текст на утвърдената рамкова позиция по т. 2 се изпраща от ръководителя на съответната работна група по чл. 7 за сведение до секретариата и чрез него - до членовете на Съвета по европейските въпроси;

4. в случай че по даден проект на рамкова позиция на заседание на Съвета по европейските въпроси не може да бъде постигнато съгласие или проектът на рамкова позиция се отнася до приоритетни въпроси от национално значение, той се внася от ресорния министър или заместник министър-председател за разглеждане на заседание на Министерския съвет.

(2) При необходимост от актуализация на рамкова позиция проектът за изменение и допълнение на рамковата позиция се разработва и одобрява при условията и по реда на ал. 1. Проектът за изменение и допълнение на рамкова позиция се приема от органа, който е приел рамковата позиция - предмет на актуализацията.

(3) Проектите на позиции за редовните и неформалните заседания на Европейския съвет и на Съвета на Европейския съюз се внасят за разглеждане на заседание на Съвета по европейските въпроси, преди да бъдат внесени за разглеждане на заседание на Министерския съвет.

Чл. 12. (1) За заседанията на спомагателните органи на Съвета на Европейския съюз и заседанията в процеса на комитология се изготвят указания, които са в съответствие с приетите рамкови позиции.

(2) С изключение за заседанията на КОРЕПЕР указанията се изготвят, утвърждават и изпращат при следните условия и ред:

1. водещото ведомство съгласно приложение № 3, подпомагано от работните групи по чл. 7, изготвя указанията;

2. указанията се утвърждават от ръководителя на работна група по чл. 7 и/или от ресорния заместник-министър, заместник-председател на държавна агенция, съответно на комисия;

3. указанията се изпращат за изпълнение на представителите на Република България, участващи в работата на спомагателните органи на Съвета на Европейския съюз, съответно в заседание в процеса на комитология, задължително с копие до дирекция “Координация по въпросите на Европейския съюз и международните финансови институции” в администрацията на Министерския съвет и до дирекция “Европейски съюз” на Министерството на външните работи;

4. на основата на постъпили информации от Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз, от посолствата на Република България в държавите - членки на Европейския съюз, или от посолствата на държавите - членки на Европейския съюз, в Република България, дирекция “Европейски съюз” на Министерството на външните работи може да направи изменения и допълнения на указанията съгласувано с водещото ведомство съгласно приложение № 3, съответно с ръководителя на работна

група по чл. 7; окончателният текст на указанията, които са били изменени и/или допълнени, се изпраща от водещото ведомство, съответно ръководител на работна група по чл. 7, до всички заинтересувани по т. 3.

(3) За заседанията на КОРЕПЕР указанията се изготвят, утвърждават и изпращат при следните условия и ред:

1. секторните дипломати в Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз изготвят предварителни съобщения по съответните точки от дневния ред и ги изпращат до водещите ведомства съгласно приложение № 3, до дирекция “Координация по въпросите на Европейския съюз и международните финансови институции” в администрацията на Министерския съвет и до дирекция “Европейски съюз” на Министерството на външните работи; предварителните съобщения следва да съдържат и препоръка за елементи на указания, базирани на информацията, с която разполага съответният дипломат;
2. непосредствено след получаването на дневния ред на съответното заседание на КОРЕПЕР координаторите от Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз го изпращат до секретариата на Съвета по европейските въпроси и до дирекция “Европейски съюз” на Министерството на външните работи;
3. секретариатът на Съвета по европейските въпроси изпраща дневния ред до членовете на Съвета по европейските въпроси;
4. водещите ведомства съгласно приложение № 3, подпомагани от работните групи по чл. 7, своевременно изготвят указанията и ги изпращат до секретариата на Съвета по европейските въпроси и до дирекция “Европейски съюз” на Министерството на външните работи;
5. дирекция “Европейски съюз” на Министерството на външните работи проверява дали изготвените указания съответстват на общата политика на Република България в Европейския съюз и дали не противоречат на рамковата позиция; проверката се извършва и при отчитане на информацията, постъпила от Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз, от посолствата на Република България в държавите - членки на Европейския съюз, или от посолствата на държавите - членки на Европейския съюз, в Република България;
6. ако няма несъответствия, указанията по съответната точка от дневния ред се потвърждават от дирекция “Европейски съюз” на Министерството на външните работи и се изпращат до Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз;
7. при наличие на несъответствия дирекция “Европейски съюз” на Министерството на външните работи съгласувано с водещото ведомство, съответно с ръководителя на работна група по чл. 7, предприема действия за изменение и/или допълнение на указанията, за което уведомява по компетентност Постоянния представител на Република България към Европейския съюз или неговия заместник, както и секретариата на Съвета по европейските въпроси;
8. в случаите по т. 7 окончателният текст на указанията се изпраща от дирекция “Европейски съюз” на Министерството на външните работи до

Постоянното представителство с копие до ръководителя на работна група по чл. 7 и до секретариата на Съвета по европейските въпроси;

9. указанията се докладват по компетентност от съответните секторни дипломати на постоянния представител на Република България към Европейския съюз или на неговия заместник; когато указанията не предвиждат конкретни действия за постигане на определените от тях цели, се изготвя писмен доклад, който съдържа предложения за такива действия, базирани на актуална информация, с която разполага съответният дипломат;

10. секретариатът на Съвета по европейските въпроси информира неговия председател за непостъпили навреме указания по точките от дневния ред за съответното заседание на КОРЕПЕР; председателят на Съвета по европейските въпроси изисква съответните указания от ресорното министерство или ведомство.

(4) В извънредни случаи, които изискват изключителна спешност, указания по ал. 2 и 3 могат да бъдат дадени и в устен порядък. Лицето, дало указанията, е длъжно във възможно най-кратък срок да ги представи в писмена форма на дирекция “Европейски съюз” на Министерството на външните работи и на дирекция “Координация по въпросите на Европейския съюз и международните финансови институции” в администрацията на Министерския съвет. Получаването на устни указания задължително се отразява в доклада за резултатите от съответното заседание.

(5) Министърът по европейските въпроси се произнася при липса на съгласие по указания по въпроси от компетентността на повече от едно ведомство при невъзможност да се изпълни съответната процедура.

(6) Условиата и редът относно организацията на работата по докладването на указанията по ал. 2 и 3 в Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз се уреждат с вътрешните правила по чл. 4, ал. 2.

Чл. 13. По Белите и Зелените книги на Европейската комисия, както и за заседанията на работните групи и комитети към Европейската комисия водещото ведомство съгласно приложение № 3, подпомагано от работни групи по чл. 7, подготвя рамкови позиции и указания по разглеждания въпрос при условията и по реда на чл. 11 и 12.

Чл. 14. (1) Експертите и представителите от българската държавна администрация и ведомства в съответствие със своята компетентност участват във всички заседания на спомагателните органи към Съвета на Европейския съюз и в заседанията на органите в процеса на комитология.

(2) Експертите и представителите по ал. 1 се определят от ресорните министри или ръководителите на водещите проблематиката ведомства.

(3) По време на заседанията по ал. 1 експертът представя рамковата позиция по разглеждания въпрос в съответствие с указанията, получени при условията и по реда на чл. 12.

Чл. 15. (1) След участие в заседание се изготвя доклад за резултатите от заседанието, както следва:

1. докладите на участниците от Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз се изготвят възможно най-бързо и не по-късно от един ден след съответното заседание;

2. докладите на участниците от столицата се изготвят възможно най-бързо и не по-късно от 3 дни след съответното заседание.

(2) Докладът съдържа кратко резюме, информация за постигнатите резултати, изводи от заседанието и аналитична част с препоръки във връзка с предстоящи заседания по съответните въпроси.

(3) Участникът в заседанието изпраща доклада до ръководителя на съответната работна група по чл. 7, до ръководителя и/или заместник-ръководители на водещото проблематиката ведомство, до дирекция “Координация по въпросите на Европейския съюз и международните финансови институции” в администрацията на Министерския съвет и дирекция “Европейски съюз” на Министерството на външните работи и до Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз.

(4) Докладите се въвеждат в информационната система по чл. 16 от техния автор или от участник в съответното заседание.

Чл. 16. (1) Създава се информационна система с материали и документи, които се получават от Европейския съюз и се представят пред неговите органи и институции. В системата не се въвежда класифицирана информация.

(2) Информационната система служи за автоматично препращане и съхранение на материалите, получавани от Генералния секретариат на Съвета на Европейския съюз.

(3) Ръководителите на работните групи по чл. 7 осигуряват включването в информационната система на окончателните текстове на материалите по чл. 11 и 15.

Чл. 17. Съгласуването на материали по реда на постановлението, както и свикването на заседания на работните групи по чл. 7, може да се извършва и по електронен път, като за материали от особена важност и спешност изпращането по електронен път се потвърждава по телефон.

Чл. 18. (1) Дирекция “Координация по въпросите на Европейския съюз и международните финансови институции” в администрацията на Министерския съвет осъществява координацията на досъдебната фаза при процедура по чл. 226 или 227 от Договора за създаване на Европейската общност.

(2) Водещите ведомства съгласно приложение № 3, подпомагани от работните групи, подготвят проектите на позиции и документите, необходими за досъдебната фаза от процедурите по чл. 226 и 227 от Договора за създаване на Европейската общност.

(3) Проектите на позиции се подготвят и одобряват при следните условия и ред:

1. Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз изпраща официалното писмо и документите от Европейската комисия относно досъдебната фаза от процедурите по ал. 1 до дирекциите

“Координация по въпросите на Европейския съюз и международните финансови институции” и “Процесуално представителство пред съдебните институции на Европейския съюз” в администрацията на Министерския съвет, до дирекциите “Европейски съюз” и “Правно-нормативна” на Министерството на външните работи, както и до компетентната териториална дирекция на Министерството на външните работи съгласно чл. 31 от Устройствения правилник на Министерството на външните работи в случаите на производство по чл. 227 от Договора за създаване на Европейската общност;

2. дирекция “Координация по въпросите на Европейския съюз и международните финансови институции” в администрацията на Министерския съвет дава указания на съответната работна група относно срока за подготовка на отговор; проектът на отговор съдържа мотивирано становище относно официалното твърдение на Европейската комисия, срока и мерките за изпълнение на задължението (ако междувременно същото не е изпълнено), както и друга информация, поискана от Европейската комисия;
 3. проектът на отговор се съгласува с членовете на Съвета по европейските въпроси чрез секретариата на съвета;
 4. при липса на бележки в указания срок окончателният текст на отговор се утвърждава от съответния заместник-министър или заместник-председател на държавна агенция, съответно на комисия, отговарящ по европейските въпроси, и се изпраща на секретариата на Съвета по европейските въпроси с копие до дирекция “Процесуално представителство пред съдебните институции на Европейския съюз” в администрацията на Министерския съвет;
 5. в случай на постъпили бележки по същество проектът на отговор се внася за обсъждане и одобряване от Съвета по европейските въпроси; окончателният текст на отговор се подготвя от вносителя и се изпраща на секретариата на Съвета по европейските въпроси;
 6. секретариатът на Съвета по европейските въпроси изпраща окончателния текст на отговор до дирекция “Процесуално представителство пред съдебните институции на Европейския съюз” в администрацията на Министерския съвет и до дирекция “Европейски съюз” на Министерството на външните работи, която го препраща на Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз;
 7. Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз изпраща отговора на българската страна до Европейската комисия.
- (4) В случай че по даден проект на отговор не може да бъде постигнато съгласие в рамките на съгласувателната процедура в Съвета по европейските въпроси или проектът на отговор се отнася до приоритетни въпроси от национално значение, той се внася от ресорния министър или заместник министър-председател с мотивиран доклад за разглеждане на заседание на Министерския съвет.
- (5) В случай на внесен в Народното събрание законопроект, с който се приемат мерки на национално ниво, необходими за изпълнение и прилагане на актове на Европейския съюз - обект на запитването от страна на

Европейската комисия, одобреният отговор се изпраща и на председателя на Комисията по европейските въпроси на Народното събрание.

Чл. 19. (1) Дирекция “Процесуално представителство пред съдебните институции на Европейския съюз” в администрацията на Министерския съвет организира осъществяването на процесуалното представителство и правната защита на Република България пред съдебните институции на Европейския съюз, като:

1. организира подготовката на позиция по всяко дело, по което Република България е страна или има правен интерес;
2. оформя окончателния текст на позиция и организира представянето ѝ пред съдебните институции на Европейския съюз;
3. представлява точка за контакт за получаване на официалните уведомления от Секретаря на Съда на Европейските общности и от Секретаря на Първоинстанционния съд; официалните уведомления се изпращат и до Висшия съдебен съвет;
4. поддържа регистър относно делата в съдебните институции на Европейския съюз, по които Република България е страна;
5. проучва и анализира практиката на съдебните институции на Европейския съюз и изготвя предложения за предприемане на конкретни мерки;
6. съвместно със секретариата на Съвета по европейските въпроси наблюдава осъществяването на необходимите мерки, свързани с изпълнението на влезлите в сила решения на съдебните институции на Европейския съюз по дела, по които Република България е страна;
7. предоставя информация относно делата, по които Република България е страна.

(2) Дирекция “Процесуално представителство пред съдебните институции на Европейския съюз” в администрацията на Министерския съвет подпомага дейността на съвета по чл. 21, ал. 1.

Чл. 20. (1) Процесуалното представителство на Република България пред съдебните институции на Европейския съюз се осъществява от правителствени процесуални агенти, които са служители на дирекция “Процесуално представителство пред съдебните институции на Европейския съюз” в администрацията на Министерския съвет.

(2) За правителствени процесуални агенти се назначават лица, които:

1. са завършили висше юридическо образование, имат юридическа правоспособност и притежават необходимите професионални качества;
2. владеят писмено и говоримо поне един от работните езици на Европейския съюз.

Чл. 21. (1) За подпомагане представителството на Република България пред съдебните институции на Европейския съюз се създава Съвет за правна защита към Министерския съвет.

(2) Съветът за правна защита има консултативни функции относно необходимостта от сезиране на съдебните институции на Европейския съюз, позициите, които Република България представя пред тях, и стратегията на защита.

- (3) Председател на Съвета за правна защита е заместник-министър на правосъдието.
- (4) В състава на Съвета за правна защита се привличат видни представители на академичната общност и на съдебната практика. Поименният състав на съвета се определя със заповед на министър-председателя.
- (5) Министър-председателят на Република България може да възлага на Съвета за правна защита изпълнението на конкретни задачи.
- (6) Министрите, както и дирекция “Процесуално представителство пред съдебните институции на Европейския съюз” в администрацията на Министерския съвет могат да сезират Съвета за правна защита за становище. Искането за становище съдържа препоръчителен срок за неговото изготвяне.
- (7) Становищата на Съвета за правна защита се изпращат до субекта, по чието искане са изготвени, а в случаите по ал. 6 - и до дирекция “Процесуално представителство пред съдебните институции на Европейския съюз” в администрацията на Министерския съвет.
- Чл. 22. Процедурата по подготовка и одобряване на позиция на Република България пред съдебните институции на Европейския съюз започва след сезиране от тяхна страна или по предложение на заинтересуваните министри.
- Чл. 23. (1) Незабавно след сезирането от страна на съдебна институция на Европейския съюз дирекция “Процесуално представителство пред съдебните институции на Европейския съюз” в администрацията на Министерския съвет изпраща всички налични документи на заинтересуваната администрация с указания относно срока за подготовка на проект на позиция. Проектът следва да съдържа правни и фактически аргументи.
- (2) Документите по ал. 1 се изпращат с копие до дирекция “Европейски съюз” и дирекция “Правно-нормативна” на Министерството на външните работи, както и до компетентната териториална дирекция на Министерството на външните работи съгласно чл. 31 от Устройствения правилник на Министерството на външните работи в случаите на производство по чл. 227 от Договора за създаване на Европейската общност.
- Чл. 24. В случаите на необходимост от сезиране на съдебна институция на Европейския съюз от страна на Република България съответният министър организира подготовката на мотивиран доклад и проект на позиция, както и всички необходими документи в подкрепа на искането.
- Чл. 25. (1) Проектите на позиции по чл. 23 и 24 се съгласуват предварително с дирекциите “Координация по въпросите на Европейския съюз и международните финансови институции” и “Процесуално представителство пред съдебните институции на Европейския съюз”, а при необходимост - и с други дирекции от специализираната администрация на Министерския съвет, с дирекциите “Европейски съюз” и “Правно-нормативна” на Министерството на външните работи, с министрите и заинтересуваните администрации, след което се предлагат за одобряване от Министерския съвет. По преценка на вносителя проектите на позиции могат да се придружават от становище на Съвета за правна защита.

(2) В случаите на производство по чл. 227 от Договора за създаване на Европейската общност проектите на позиции по чл. 23 и 24 се съгласуват и с компетентната териториална дирекция на Министерството на външните работи съгласно чл. 31 от Устройствения правилник на Министерството на външните работи.

Чл. 26. Проектите на позиции за представяне пред Съда на Европейските общности при процедура по чл. 226 или 227 от Договора за създаване на Европейската общност се съгласуват предварително с членовете на Съвета по европейските въпроси чрез секретариата на съвета.

Чл. 27. След одобряване на позицията от Министерския съвет тя се представя пред съдебната институция на Европейския съюз от правителствен процесуален агент.

Чл. 28. Дирекция "Координация по въпросите на Европейския съюз и международните финансови институции" в администрацията на Министерския съвет:

1. подпомага експертно дейността на Министерския съвет за провеждане на съгласувана политика на Република България към Европейския съюз;
2. прави предложения за включване в законодателната програма на Министерския съвет на проекти на актове в съответствие с политиките и актовете на Европейския съюз;
3. подготвя становища по проектите на решения на Съвета по европейските въпроси и по проектите на актове на Министерския съвет и на министрите за съответствието им с политиките и законодателството на Европейския съюз;
4. координира съвместно с Министерството на външните работи дейността по подготовката на участието на министър-председателя на Република България на заседания на Европейския съвет;
5. наблюдава и координира процеса на подготовка и одобряване проектите на рамкови позиции по въпросите, които се разглеждат от Европейския съвет, Съвета на Европейския съюз и спомагателните му органи, в процеса на комитология и проектите на рамкови позиции по Белите и Зелените книги на Европейската комисия, с изключение на въпроси, отнасящи се до Общата външна политика и политика за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана;
6. наблюдава и координира процеса на подготовка и одобряване проектите на позиции за заседанията на Европейския съвет и на Съвета на Европейския съюз, включително за неформалните заседания;
7. съгласува указания за заседанията на спомагателните органи на Съвета на Европейския съюз и на органите в процеса на комитология;
8. анализира политиките на Европейския съюз и извършва наблюдение на изпълнението на ангажиментите на Република България към Европейския съюз;
9. координира нотифицирането на актовете от българското законодателство, с които се въвеждат мерки на национално ниво, необходими за изпълнение и прилагане на директивите на Европейските общности;

10. осъществява мониторинг по приемането на актове, с които се въвеждат мерки на национално ниво, необходими за изпълнение и прилагане на актове на Европейския съюз, в указания от съответните институции на Европейския съюз срок;

11. осъществява координацията на досъдебната фаза от процедурите по чл. 226 и 227 от Договора за създаване на Европейската общност;

12. администрира информационната система по чл. 16;

13. осигурява организационно и технически работата на Съвета по европейските въпроси;

14. представлява национална точка за контакт с Бюрото за техническо подпомагане при обмена на информация (TAIEX Office) на Европейската комисия по отношение на администрацията на изпълнителната власт в Република България;

15. представлява национален център СОЛВИТ (SOLVIT) в рамките на европейската мрежа за разрешаване на спорове с презграничен елемент, възникнали от неправилното прилагане на законодателството на Европейската общност в областта на вътрешния пазар.

Чл. 29. (1) Дирекция “Европейски съюз” на Министерството на външните работи съдейства за провеждането на единна съгласувана политика на Република България по европейските въпроси с изключение на тези, свързани с Общата външна политика и политика за сигурност и с Европейската политика за сигурност и отбрана, като изпълнява следните функции:

1. координация съвместно с дирекция “Координация по въпросите на Европейския съюз и международните финансови институции” на Министерския съвет на дейността по подготовката на участието на Република България в заседанията на Европейския съвет;

2. предоставяне на Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз на приетите рамкови позиции във връзка с участието на страната в Европейския съвет, Съвета “Общи въпроси и външни отношения” в частта “Общи въпроси” и останалите формати на Съвета на Европейския съюз;

3. координация и оказване на експертно съдействие във връзка с участието на Република България в работата на Съвета на Европейския съюз;

4. съгласуване и изпращане на указания до Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз за участие в работата на спомагателните органи на Съвета на Европейския съюз и органите в процеса на комитология с изключение на заседанията по въпросите, свързани с Общата външна политика и политиката за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана; осигуряване единството на позициите на Република България в различните институции на Европейския съюз;

5. разработване на анализи и становища относно участие в преговори по въпросите на:

а) институциите и институционални въпроси на Европейския съюз, бъдещото развитие на Европейския съюз, промяната на учредителните

договори, включително обсъжданията на Договора за създаване на Конституция за Европа;

б) политиката на разширяване на Европейския съюз и преговорите със страните кандидатки;

в) правните аспекти на членството в Европейския съюз;

г) отношенията с Европейския парламент;

д) стратегиите на Европейския съюз;

е) секторните и новоформиращите се политики на Европейския съюз и гарантиране единство на националната политика по съответните въпроси;

ж) външните измерения на политиките на Европейския съюз;

з) финансовата рамка на бюджета на Европейския съюз и други важни финансови въпроси, включително политическо наблюдение върху използването на средствата, постъпващи по линия на Европейския съюз;

6. наблюдаване процеса на подготовка и одобряване проектите на рамкови позиции по въпросите, които се разглеждат от Европейския съвет, Съвета на Европейския съюз и спомагателните му органи, както и в процеса на комитология, с изключение на въпроси, отнасящи се до Общата външна политика и политика за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана;

7. координация на двустранните отношения с държавите - членки на Европейския съюз, по въпросите на Европейския съюз;

8. участие във външноикономическата политика и координацията на участието на Република България в международни икономически организации, като Организацията за икономическо сътрудничество и развитие, Световната търговска организация, Европейското икономическо пространство и др., съвместно с водещите министерства и ведомства;

9. съвместно с компетентните дирекции на Министерството на външните работи съдейства на министъра на външните работи при изпълнение на функциите му по чл. 2, ал. 2, т. 6.

(2) При необходимост дирекция "Европейски съюз" предоставя на членовете и секретариата на Съвета по европейските въпроси информация, постъпила от Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз, от посолствата на Република България в държавите - членки на Европейския съюз, или от посолствата на държавите - членки на Европейския съюз, в Република България във връзката с подготовката на материалите по чл. 11, 12 и 13.

Чл. 30. (1) Държавни служители и лица, работещи по трудово правоотношение в централната администрация на изпълнителната власт или във ведомства, които изпълняват функции по координационния механизъм по европейските въпроси, могат да бъдат награждавани за една календарна година с парични награди в размер до 6 основни месечни заплати на съответното лице.

(2) Лицата по ал. 1 се награждават от органа по назначаването/работодателя съгласувано с министъра по европейските въпроси, а за второстепенните разпоредители с бюджетни кредити - и със съответния първостепенен разпоредител с бюджетни кредити. По преценка на органа по назначаването,

а за второстепенните разпоредители с бюджетни кредити - съгласувано със съответния първостепенен разпоредител с бюджетни кредити, средствата за награди по ал. 1 или част от тях могат да бъдат разходвани и за обучение.

(3) Размерът на наградите по ал. 1 се определя в зависимост от приноса на лицата за осъществяване на конкретни мерки по изпълнението на задълженията, произтичащи от членството на Република България в Европейския съюз.

(4) Членовете на политическите кабинети по чл. 27 и следващите от Закона за администрацията и държавните служители и лицата, работещи по трудово правоотношение, по чл. 8 от Постановление № 168 на Министерския съвет от 2006 г. за заплатите в бюджетните организации и дейности нямат право на награда по ал. 1.

Допълнителна разпоредба

§ 1. По смисъла на постановлението:

1. **“Годишна програма за участие на Република България в процеса на вземане на решения на Европейския съюз”** е документ, който съдържа приоритети и общи насоки на българските позиции по стратегически въпроси на Европейския съюз за период една календарна година. Програмата се разработва в съответствие с приоритетите на съответните председателства на Европейския съюз и в съответствие с програмите на Европейската комисия.

2. **“Рамкова позиция”** е документ, който се изготвя по всички въпроси (досиета), които се разглеждат от Европейския съвет, Съвета на Европейския съюз, неговите спомагателни органи, в процеса на комитология, както и по Белите и Зелените книги на Европейската комисия.

3. **“Позиция”** е:

а) документ за редовно или неформално заседание на Европейския съвет или на Съвета на Европейския съюз, който е съобразен с рамковите позиции по отделните точки от дневния ред на заседанието;

б) документ за осигуряване защита на правата и интересите на Република България пред съдебните институции на Европейския съюз или за представяне пред други институции на Европейския съюз.

4. **“Комитология”** е процесът на упражняване на изпълнителните правомощия на Европейската комисия чрез комитети.

5. **“Таблица на съответствието”** е сравнителен работен документ за отразяване степента на съответствие на проект на български акт с акт на Европейския съюз. Таблицата се изготвя на български език и съдържа 3 колони:

а) първа колона - пълен текст на акта на Европейския съюз;

б) втора колона - текст от проект на български акт или от действащ български акт, който кореспондира с нормата от акта в първа колона;

в) трета колона - преценка на степента на съответствие (пълно или частично); при липса на пълно съответствие се посочва срок за бъдещо

въвеждане на съответната европейска норма в националния акт, както и видът на акта за осъществяването му.

6. **“Нотифициране”** е предоставяне на информация относно приемането на актове, с които се въвеждат мерки на национално ниво, необходими за изпълнение и прилагане на директивите на Европейския съюз.

Преходни и заключителни разпоредби

§ 2. Отменя се Постановление № 145 на Министерския съвет от 2005 г. за организация и координация по въпросите на Европейския съюз (обн., ДВ, бр. 58 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 78, 83, 84 и 96 от 2005 г. и бр. 2, 24 и 55 от 2006 г.).

§ 3. В Устройствения правилник на Министерския съвет и на неговата администрация, приет с Постановление № 216 на Министерския съвет от 2005 г. (обн., ДВ, бр. 84 от 2005 г.; изм., бр. 89 от 2005 г.; попр., бр. 92 от 2005 г.; изм. и доп., бр. 19, 48, 54, 55, 71 и 81 от 2006 г.), се правят следните изменения и допълнения:

1. В чл. 56, ал. 2, т. 2 думите “по подготовката на Република България за членство и” се заличават.

2. В чл. 88, ал. 1 числото “369” се заменя с “386”.

3. В чл. 100, ал. 2 се създава т. 8:

“8. дирекция “Процесуално представителство пред съдебните институции на Европейския съюз.”

4. В чл. 102:

а) създава се нова т. 13:

“13. разработва становища относно участие в преговори по въпросите на стратегиите на Европейския съюз, секторните и новосформиращите се политики на Европейския съюз и гарантиране единството на националната политика по съответните въпроси;”

б) досегашните т. 13 - 21 стават съответно т. 14 - 22.

5. В чл. 105:

а) точка 3 се изменя така:

“3. подготвя становища по проектите на решения на Съвета по европейските въпроси и по проектите на актове на Министерския съвет и на министрите за съответствието им с политиките и законодателството на Европейския съюз;”

б) точка 4 се отменя;

в) създават се нови т. 4 - 7:

“4. координира съвместно с Министерството на външните работи дейността по подготовката на участието на министър-председателя на Република България в заседания на Европейския съвет;

5. наблюдава и координира процеса на подготовка и одобряване проектите на рамкови позиции по въпросите, които се разглеждат от Европейския съвет, Съвета на Европейския съюз и спомагателните му органи в процеса на комитология, и проектите на рамкови позиции по Белите и Зелените книги на Европейската комисия с изключение на въпроси, отнасящи се до

Общата външна политика и политика за сигурност и до Европейската политика за сигурност и отбрана;

б. наблюдава и координира процеса на подготовка и одобряване проектите на позиции за заседанията на Европейския съвет и на Съвета на Европейския съюз, включително за неформалните заседания;

7. съгласува указания за заседанията на спомагателните органи на Съвета на Европейския съюз и на органите в процеса на комитология;”

г) точка 8 се отменя;

д) досегашната т. 5 става т. 8;

е) досегашната т. 6 става т. 9 и се изменя така:

“9. координира нотифицирането на актовете от българското законодателство, с които се въвеждат мерки на национално ниво, необходими за изпълнение и прилагане на директивите на Европейските общности;”

ж) създава се нова т. 10:

“10. осъществява мониторинг по приемането на актове, с които се въвеждат мерки на национално ниво, необходими за изпълнение и прилагане на актове на Европейския съюз, в указания от съответните институции на Европейския съюз срок;”

з) досегашната т. 7 става т. 11 и се изменя така:

“11. осъществява координацията на досъдебната фаза от процедурите по чл. 226 и 227 от Договора за създаване на Европейската общност;”

и) досегашната т. 9 става т. 12 и се изменя така:

“12. администрира информационната система по чл. 16 от Постановление № 85 на Министерския съвет от 2007 г. за организация и координация по въпросите на Европейския съюз;”

к) досегашните т. 10, 11 и 12 стават съответно т. 13, 14 и 15;

л) досегашната т. 13 става т. 16 и се изменя така:

“16. осигурява организационно и технически работата на Съвета по европейските въпроси към Министерския съвет;”

м) досегашната т. 14 става т. 17 и в нея думите “проблемите на европейската интеграция” се заменят с “въпросите на Европейския съюз”;

н) точка 15 се отменя;

о) досегашната т. 16 става т. 18 и в нея думите “към Генерална дирекция “Разширяване” се заличават;

п) създава се нова т. 19:

“19. представлява национален център СОЛВИТ (SOLVIT) в рамките на европейската мрежа за разрешаване на спорове с презграничен елемент, възникнали от неправилното прилагане на законодателството на Европейската общност в областта на вътрешния пазар;”

р) досегашните т. 17 - 24 стават съответно т. 20 - 27.

б. Създава се чл. 108:

“108. Дирекция “Процесуално представителство пред съдебните институции на Европейския съюз”:

1. организира осъществяването на процесуалното представителство и правната защита на Република България пред съдебните институции на Европейския съюз, като:

- а) организира подготовката на позиция по всяко дело пред съдебните институции на Европейския съюз, по което Република България е страна или има правен интерес;
 - б) оформя окончателния текст на позиция и организира представянето ѝ пред съдебните институции на Европейския съюз;
 - в) представлява точка за контакт за получаване на официалните уведомления от Секретаря на Съда на Европейските общности и от Секретаря на Първоинстанционния съд; официалните уведомления се изпращат и до Висшия съдебен съвет;
 - г) поддържа регистър относно делата в съдебните институции на Европейския съюз, по които Република България е страна;
 - д) проучва и анализира практиката на съдебните институции на Европейския съюз и изготвя предложения за предприемане на конкретни мерки;
 - е) съвместно със секретариата на Съвета по европейските въпроси наблюдава осъществяването на необходимите мерки, свързани с изпълнението на влезлите в сила решения на съдебните институции на Европейския съюз по дела, по които Република България е страна;
 - ж) предоставя информация относно делата, по които Република България е страна;
2. подпомага дейността на Съвета за правна защита.”
7. В приложение № 3 към чл. 88, ал. 2:
- а) в наименованието числото “369” се заменя с “386”;
 - б) на ред “Специализирана администрация” числото “130” се заменя със “147”;
 - в) на ред “дирекция “Координация по въпросите на Европейския съюз и международните финансови институции” числото “22” се заменя с “32”;
 - г) след ред “дирекция “Етнически и демографски въпроси 17” се създава нов ред:
“дирекция “Процесуално представителство пред съдебните институции на Европейския съюз” 7”.
- § 4. В Устройствения правилник на Министерството на външните работи, приет с Постановление № 34 на Министерския съвет от 2006 г. (обн., ДВ, бр. 19 от 2006 г.; изм. и доп., бр. 48 и 71 от 2006 г.), се правят следните изменения:
1. В чл. 5, ал. 2, т. 16:
- а) думите “присъединяването на Република България към” се заменят с “участието на Република България в процеса на вземане на решения в”;
 - б) в буква “б” думите “инструкции на Мисията на Република България към Европейските общности (ЕО)” се заменят с “указания на Постоянното представителство на Република България към ЕС”;
 - в) в буква “г” думите “присъединяването на Република България към” се заменят с “участието на Република България в работата на” и думата “формации” се заменя с “формати”;
 - г) буква “в” се заличава;
 - д) досегашните букви “г” и “д” стават съответно букви “в” и “г”.

2. В чл. 14, ал. 3 числото “1766” се заменя с “1776”.
3. В чл. 26, т. 2 думата “Евроинтеграция” се заменя с “Европейски съюз”.
4. В чл. 31, т. 5 думата “Евроинтеграция” се заменя с “Европейски съюз”.
5. В чл. 34, ал. 1, т. 3 думата “Евроинтеграция” се заменя с “Европейски съюз”.
6. Член 28 се изменя така:
“Чл. 28. (1) Дирекция “Европейски съюз” съдейства за провеждането на единна съгласувана политика на Република България по европейските въпроси, като изпълнява следните функции:
 1. координация съвместно с дирекция “Координация по въпросите на Европейския съюз и международните финансови институции” на дейността по подготовката на участието на Република България в заседанията на Европейския съюз;
 2. предоставяне на Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз на приетите рамкови позиции във връзка с участието на страната в Европейския съвет, Съвета “Общи въпроси и външни отношения” в частта “Общи въпроси” и в останалите формати на Съвета на Европейския съюз;
 3. координация и оказване на експертно съдействие във връзка с участието на Република България в работата на Съвета на Европейския съюз;
 4. съгласуване и изпращане на указания до Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз за участие в работата на спомагателните органи на Съвета на Европейския съюз и органите в процеса на комитология с изключение на заседанията по въпросите, свързани с Общата външна политика и политиката за сигурност и Европейската политика за сигурност и отбрана; осигуряване единството на позициите на Република България в различните институции на Европейския съюз;
 5. разработване на анализи и становища и участие в преговори по въпросите на:
 - а) институциите и институционални въпроси на Европейския съюз, бъдещото развитие на Европейския съюз, промяната на учредителните договори, включително обсъжданията на Договора за създаване на Конституция за Европа;
 - б) политиката на разширяване на Европейския съюз и преговорите със страните кандидатки;
 - в) правните аспекти на членството в Европейския съюз;
 - г) отношенията с Европейския парламент;
 - д) стратегиите на Европейския съюз;
 - е) секторните и новоформиращите се политики на Европейския съюз и гарантиране на единство на националната политика по съответните въпроси;
 - ж) външните измерения на политиките на Европейския съюз;
 - з) финансовата рамка на бюджета на Европейския съюз и други важни финансови въпроси, включително политическо наблюдение върху използването на средствата, постъпващи по линия на Европейския съюз;
 6. наблюдаване процеса на подготовка и одобряване проектите на рамкови позиции по въпросите, които се разглеждат от Европейския съвет, Съвета на

Европейския съюз и спомагателните му органи, както и в процеса на комитология, с изключение на въпроси, отнасящи се до Общата външна политика и политика за сигурност, Европейската политика за сигурност и отбрана;

7. координация на двустранните отношения с държавите - членки на Европейския съюз, по въпроси на Европейския съюз;

8. участие във външноикономическата политика и координацията на участието на Република България в международни икономически организации, като Организацията за икономическо сътрудничество и развитие, Световната търговска организация, Европейското икономическо пространство и др., съвместно с водещите министерства и ведомства;

9. съвместно с компетентните дирекции на министерството съдейства на министъра на външните работи при изпълнение на функциите му по чл. 2, ал. 2, т. 6.

(2) При необходимост дирекция “Европейски съюз” предоставя на членовете и секретариата на Съвета по европейските въпроси информация, постъпила от Постоянното представителство на Република България към Европейския съюз, от посолствата на Република България в държавите - членки на Европейския съюз, или от посолствата на държавите - членки на Европейския съюз, в Република България във връзка с подготовката на рамкови позиции, позиции, указания и становища.”

7. В чл. 36, ал. 1 думата “присъединяването” се заменя с “участието”.

8. В приложение № 1 към чл. 14, ал. 4:

а) в наименованието числото “1766” се заменя с “1776”;

б) ред “дирекция “Евроинтеграция” 33” се заменя с “дирекция “Европейски съюз” “43”.

§ 5. Досегашните работни групи съгласно Постановление № 145 на Министерския съвет от 2005 г., от чиито обхват отпадат определени въпроси или за които се променя водещото ведомство, предоставят на работните групи съгласно това постановление подробна писмена информация за състоянието на изпълнението на ангажиментите, включително актуални таблици на съответствие с правото на Европейския съюз, поети задължения, чието изпълнение е в ход, позиции, представяни в процеса на подготовката и обсъждането на нови инициативи в съответната област, и всяка друга информация за поемане на отговорностите от новата работна група.

§ 6. За изпълнението на чл. 30 министърът на финансите предоставя средства от централния бюджет за съответната година по реда на чл. 34, ал. 1 от Закона за устройството на държавния бюджет по бюджетите на министерствата и ведомствата в размери, определени за съответната бюджетна година.

§ 7. Постановлението влиза в сила от деня на обнародването му в “Държавен вестник”.

**Приложение № 1
към чл. 3, ал. 1**

1. Съвет по общи въпроси и външни отношения - министърът на външните работи.
2. Съвет по икономически и финансови въпроси - министърът на финансите.
3. Съвет по правосъдие и вътрешни работи - министърът на вътрешните работи и министърът на правосъдието.
4. Съвет по заетост, социална политика, здравеопазване и потребителски въпроси - министърът на труда и социалната политика.
5. Съвет по конкурентоспособност - министърът на икономиката и енергетиката.
6. Съвет по транспорт, телекомуникации и енергетика - министърът на транспорта.
7. Съвет по земеделие и рибарство - министърът на земеделието и горите.
8. Съвет по околна среда - министърът на околната среда и водите.
9. Съвет по образование, култура и младеж - министърът на образованието и науката.

Приложение № 2
към чл. 3, ал. 3

Таблица на съответствието с правото на Европейския съюз

Наименование и идентификационен номер на съответния нормативен акт на Европейския съюз	Наименование на проекта на българския акт/действащите актове, с които се въвеждат изискванията	Степен на съответствие (срещу всеки текст от акта на Европейския съюз се записва една от изброените възможности)
Текст на съответния нормативен акт на Европейския съюз - член по член	Кореспондиращ текст от проекта на акт/действащи нормативни актове	а) пълно;
		б) частично; конкретизация на българския акт, с който ще се въведе съответното изискване, включително дата/срок; коментар на причините за невъвеждане или частично въвеждане на разпоредбите;
		в) не подлежи на въвеждане;

		коментар;
	г)	Република България не се възползва от предложената опция; коментар.

Приложение № 3
към чл. 7, ал. 1

Работна група	Наименование/водещо ведомство
Работна група № 1	“Свободно движение на стоки” - Министерството на икономиката и енергетиката
Работна група № 2	“Свободно движение на хора” - Министерството на труда и социалната политика
Работна група № 3	“Право на установяване и свободно предоставяне на услуги” - Министерството на икономиката и енергетиката
Работна група № 4	“Дружествено право” - Министерството на правосъдието
Работна група № 5	“Конкуренция” - Комисията за защита на конкуренцията
Работна група № 6	“Държавни помощи” - Министерството на финансите
Работна група № 7	“Земеделие” - Министерството на земеделието и горите
Работна група № 8	“Рибарство” - Министерството на земеделието и горите
Работна група № 9	“Транспортна политика” - Министерството на транспорта
Работна група № 10	“Данъчна политика” - Министерството на финансите
Работна група № 11	“Икономически и паричен съюз” - Министерството на финансите и Българската народна банка
Работна група № 12	“Статистика” - Националният статистически

	институт
Работна група № 13	“Социална политика и заетост” - Министерството на труда и социалната политика
Работна група № 14	“Енергетика” - Министерството на икономиката и енергетиката
Работна група № 15	“Индустриална политика и малки и средни предприятия” - Министерството на икономиката и енергетиката
Работна група № 16	“Образование, взаимно признаване на професионални квалификации, младеж, наука и изследвания” - Министерството на образованието и науката
Работна група № 17	“Телекомуникации и информационни технологии” - Държавната агенция за информационни технологии и съобщения
Работна група № 18	“Политика в областта на културата и аудиовизията, закрилата на интелектуалната и индустриалната собственост” - Министерството на културата
Работна група № 19	“Регионална политика и координация на структурните инструменти” - Министерството на финансите
Работна група № 20	“Околна среда” - Министерството на околната среда и водите
Работна група № 21	“Защита на потребителите” - Министерството на икономиката и енергетиката
Работна група № 22	“Здравеопазване” - Министерството на здравеопазването
Работна група № 23	“Сътрудничество в областта на правосъдието и вътрешните работи” - Министерството на вътрешните работи
Работна група № 24	“Митнически съюз” - Министерството на финансите
Работна група № 25	“Търговска и външноикономическа политика” - Министерството на икономиката и енергетиката
Работна група № 26	“Международно сътрудничество за развитие” - Министерството на външните работи
Работна група № 27	“Финансов контрол и счетоводство” - Министерството на финансите и Сметната

	палата
Работна група № 28	“Финансови и бюджетни въпроси” - Министерството на финансите
Работна група № 29	“Гражданска защита” - Министерството на държавната политика при бедствия и аварии
Работна група № 30	“Разширяване на Европейския съюз” - Министерството на външните работи
Работна група № 31	“Лисабонска стратегия” - Министерството на финансите и администрацията на Министерския съвет

Приложение № 4
към чл. 11, ал. 1, т. 1

Рамкова позиция

ПОЗИЦИЯ ОТНОСНО: Заглавие на въпроса, по който се взема решение.
МЕЖДУИНСТИТУЦИОНАЛЕН НОМЕР НА ДОСИЕ: Ако има такъв, ако не - номер на предложението на Европейската комисия.

ПРАВНО ОСНОВАНИЕ: Член/членове от Учредителните договори на Европейския съюз.

НАЧИН НА ГЛАСУВАНЕ: Единодушие, квалифицирано мнозинство.

ПРОЦЕДУРА НА ВЗЕМАНЕ НА РЕШЕНИЕ: Съвместно вземане на решения, консултация и други.

ЕТАП НА ПРИЕМАНЕ: Първо четене, второ четене в Европейския парламент/Съвета на Европейския съюз, помирителна комисия.

ОБЩА ИНФОРМАЦИЯ:

- Значение на разглеждания въпрос за Република България.
- Предварителна кратка информация по въпроса.
- Становища на другите държави - членки на Европейския съюз, по въпроса.

ОЦЕНКА НА ВЪЗДЕЙСТВИЕТО:

- Съществуваща българска нормативна база и съответно - необходимост от промени в българската нормативна база.

✓ Ако оценката на въздействието върху нормативната база показва, че актът няма да доведе до промени за Република България в съответната област и няма да създаде прецеденти: Република България може да подкрепи предложението без изготвяне на по-нататъшна оценка на въздействието.

✓ Ако оценката на въздействието върху нормативната база показва, че актът ще промени правото и практиката на Република България в съответната област или ще създаде прецеденти: изготвя се по-нататъшна оценка на въздействието на предлаганите промени.

- Очаквано отражение върху бизнеса.

- Очаквано финансово въздействие, в т.ч. необходимост от осигуряване на допълнителни национални финансови ресурси за бъдещото прилагане на решението по въпроса.

- Положителни и отрицателни очаквания от приемането на решението на Европейския съюз.

ТЕКСТ НА РАМКОВАТА ПОЗИЦИЯ:

ДАННИ ЗА ПОДГОТОВКАТА НА РАМКОВАТА ПОЗИЦИЯ:

- Наименование на подготвящата институция, име, длъжност, телефон и електронен адрес на лице за контакт.

- Име, длъжност, телефон и електронен адрес на лицето, отговорно за формулирането на позицията (началник на отдел, директор и др.).

- Име и длъжност на лицето, утвърдило позицията.

- Дата на одобряване на позицията.